

комплексна схема лікування, яка б включала всі види терапій, а в якості специфічного засобу рекомендується застосовувати препарат піро-стоп, який сприяє швидкому відновленню тварин на фоні симптоматичної терапії.

УДК 619:618:714:616.

Малинник М.М., студент II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»

Керівник – Боднар О.О., кандидат біол. наук, доцент

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ВДОСКОНАЛЕННЯ СХЕМ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ ОБРОБКИ КОРІВ З ГНІЙНО-НЕКРОТИЧНИМИ УРАЖЕННЯМИ КОПИТЕЦЬ

Захворювання пальця у великої рогатої худоби мають значне поширення як на промислових комплексах, так і на звичайних фермах та фермерських господарствах. За даними науковців та дослідників ураження ратиць у корів в окремі роки реєстрували у 30% більше від загальної кількості корів у стаді. Установлено, що від кожної корови, що перехворіла ураженням копитець на протязі року недодержують близько 395 кг молока, а на 100 таких корів отримали на 17 телят менше, на 100-115 днів подовжується сервіс-період, у них зростає ембріональна смертність. Отже, аналізуючи літературні дані та власні спостереження, слід відмітити широке поширення хвороб в ділянці пальця у корів і значні економічні збитки, що їх супроводжують.

Саме тому розробка нових методів лікування, вдосконалення існуючих схем терапевтичної обробки корів з гнійно-некротичними ураженнями в ділянці пальця залишається актуальною і важливою проблемою ветеринарної хірургії.

Виходячи з вищесказаного, ми поставили перед собою такі завдання:

- вивчити поширення та сезонність гнійно-некротичних уражень копитець у корів в регіоні;
- обґрунтувати та розробити ефективну схему комплексного лікування гнійно-некротичних уражень в ділянці пальців з елементами інтенсивної антисептичної терапії;
- перевірити лікувальну ефективність регіонарного застосування антибіотику „офлоксацин-10%” при лікуванні септичного пододерматиту у корів.

З метою вивчення особливостей поширення гнійно-некротичних уражень копитець у корів в регіоні впродовж року проводили ортопедичну диспансеризацію молочного поголів'я. Установлено, що найпоширенішими видами уражень в ділянці пальців у корів виявились гнійні пододерматити – 36,7%, рани шкіри міжпальцевої щілини – 24,8%, флегмонозні процеси в ділянці вінчика і м'якуша реєструвалися в 15,4% випадків.

Перед проведенням клінічного дослідження були визначені дози для регіонарного застосування препаратів, безпечність та відсутність побічних реакцій при внутрішньоартеріальному застосуванні антибіотику.

З метою підвищення ефективності лікування корів за гнійного пододерматиту, ми розробили та випробували лікувальні схеми з використанням антибіотика фторхінолонового ряду “офлоксацин-10%” і методів патогенетичної терапії, які поєднували з раціональним хірургічним втручанням. Як метод раціональної

антибіотикотерапії „офлоксацин” вводили у зовнішню здухвинну артерію за методом І.П. Ліповцева. Внутрішньоартеріальне введення антибіотику проводили в першу добу, а на другу і третю його в такій же дозі ін’єктували сумісно з 4% новокаїном під час проведення циркулярної блокади нервів пальця.

Після проведення хірургічної обробки корів дослідної групи №1 лікували по схемі, яка традиційно використовувалася в господарствах: на хірургічно підготовлену вражену ділянку наносили присипку для ран з йодоформом, після чого накладали серветку, змочену березовим дьогтем та захисну бинтову пов’язку. Зверху накладали водонепроникну пов’язку з щільної тканини та обмотували поліетиленовою плівкою. Заміну пов’язки проводили раз в 3-4 дні, залежно від характеру протікання хвороби – 2-4 рази. На протязі 5 днів тваринам внутрішньом’язево ін’єктували гентаміцину сульфат двічі на день в дозі 10 тис. ОД/кг.

Коровам дослідної групи №2 проводили аналогічну хірургічну обробку. В якості антибіотикотерапії хворим тваринам внутрішньом’язево ін’єктували „офлоксацин-10%” в дозі 5 мл на 100 кг маси тіла один раз на добу 3 дні підряд. Коровам дослідної групи №3 проводили таке ж оперативне втручання, „офлоксацин-10%” вводили регіонарно (внутрішньоартеріально та в ділянці блокади) в дозі 2,5 мл/100 кг.

У результаті проведеного лікування виявилось, що обидва запропоновані методи лікування септичного пододерматиту із застосуванням „офлоксацину-10%” виявилися більш ефективними, ніж антибіотикотерапія із використанням гентаміцину сульфату. Проте, по всіх врахованих параметрах, схема лікування з регіонарним застосуванням „офлоксацину” виявилася більш ефективною, ніж його внутрішньом’язеве введення. На сам перед, внутрішньоартеріальне та місцеве застосування антибіотику дозволило скоротити термін етіотропної терапії до 3 днів і втричі зменшити кількість ін’єкцій антибіотику, а також кількість хірургічних обробок. Це не тільки заощаджує час та працю ветеринарних спеціалістів, а й зменшує стресове навантаження на тварину, яке виникає під час ін’єктування препаратів та хірургічного втручання.

Таким чином, запропонована регіонарне введення офлоксацину в комплексній терапії корів за гнійного пододерматиту дає змогу зменшити термін лікування та реабілітації пацієнтів, скоротити кількість терапевтичних обробок, підвищити ефективність та зменшити вартість лікування.

УДК: 636.7:578.616-008

Малікова А. І., студентка II курсу магістратури, напряму підготовки «211 ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Трач В. В., кандидат вет. наук

Подільський ДАТУ, Кам’янець-Подільський, Україна

МОРФОЛОГІЧНІ ТА БІОХІМІЧНІ ПОКАЗНИКИ КРОВІ СОБАК ХВОРИХ НА ГЕПАТОДИСТРОФІЮ

За даними вітчизняної літератури, гепатодистрофія виявляється у 30–40% собак, тому лікування і профілактика її є актуальною для ветеринарних спеціалістів. Встановлено, що клінічні симптоми гепатодистрофії малохарактерні,